

Ko jūs domājat par Kristu?

William Marrion Branham

Ko jūs domājat par Kristu?

*“Kad farizeji bija sapulcējušies, Jēzus tiem jautāja:
“Ko jūs domājat par Kristu? Kā dēls Viņš ir?” Viņam
saka: “Dāvida Dēls.””* Mt 22:41-42

* * *

Paņemsim no šīs Svēto Rakstu vietas mūsu tēmai šos piecus vārdus: “Ko jūs domājat par Kristu?” Šie pieci vārdi ir ļoti svarīgi, tāpēc ka tie ir Dieva vārdi. Vērtīgs ir katrs Dieva vārds, tāpēc ka tas izsaka Dieva domu. Sākumā Dievs izteica Savas domas, un tas kļuva par apstiprinātu dokumentu. Mēs lasām: “Kā Es esmu nodomājis, tā tas notiks; un kā Es esmu nolīcis, tā arī piepildīsies” (Jesajas 14:24). Cilvēks nav labāks par saviem vārdiem.

Bibele – tas ir Dieva Vārds, svētu viru pierakstīts, kuriem Dievs ļāva ieiet tur, kur viņi varēja ieraudzīt, ko Dievs izteica sākumā. Tāpēc ka pašā sākumā Dievs zināja visu, kas būs. Un tā, jūs redzat šī Vārda ārkārtīgo vērtīgumu un mūsu pakļaušanās Vārdam svarīgumu.

Kādreiz es dzirdēju par zēnu, kurš bēniņos atrada pastmarku. Iespējams, ka tā nebija lielāka par kvadrātcollu. Viņš ieraudzīja, ka marka bija veca, un aiznesa to kolekcionāram, kurš iedeva viņam par to vienu dolāru. Bet kolekcionārs, savukārt, pārdeva to par 50 dolāriem. Tā gāja no rokas rokā, kamēr tās vērtība netika noteikta dažu tūkstošu dolāru apmērā. Ne jau papīra gabaliņam bija tāda vērtība. Bet vērtība bija tam, kas uz tā bija nodrukāts.

Tāpat arī mūsu nelielā tēma. Tas ir dzīvā Dieva Vārds, nodrukāts uz papīra, kas padara papīru tik vērtīgu. Mūsu Kungs ir teicis: “Debess un zeme zudis, bet Mani vārdi nezudis” (Mt 24:35), tas parāda, cik drošs ir Dieva Vārds, pat ja pateikts īsi.

Bieži mēs domājam: ja kaut kas ir mazs, tad tas ir nepamanāms. Taču Jēzus ir teicis: “Vai piecus zvirbuļus nepārdod par divām artavām, vienu centa un neviens no tiem nav aizmirsts Dieva priekšā? Tāpat arī jums visi galvas mati ir saskaitīti” (Lk 12:6-7). Dievs ievēro sīkumus. Bieži, skatoties uz apkārtnējiem apstākļiem, mēs sakām, ka neko ar to nevaram padarīt. Bet vienkārti viens labs vārds, kuru pasakām kādam, ielūgums, neliela liecība, labsirdīgs smaids vai sveiciens garāmģājējam var nozīmēt vairāk, nekā jūs domājat.

Kādreiz karalis Georgs apciemoja provinci Britu Kolumbijā, Kanādā. Skolotāji palaida bērnus no skolas, lai

viņi varētu aiziet paskatīties uz karali. Rokās viņiem bija karodziņi, lai paustu viņam savas patriotiskās jūtas. Mazajiem bērniem vajadzēja māt ar karodziņiem, kad viņa augstība karalis brauca garām.

Kad karalis pabrauca garām, skolotāja pamanīja pie stūra mazu meitenīti, kura bija piespiedusi galviņu pie telegrāfa staba un rūgti raudāja. Skolotāja piegāja viņu nomierināt un pajautāja: “Kas noticis, dārgā? Tu nevarēji viņam pamāt ar savu karodziņu?”

Viņa atbildēja: “Es māju ar savu karodziņu.”

Skolotāja jautāja: “Varbūt tu neredzēji karali?”

“Nē, es redzēju karali,” atbildēja mazā meitenīte.

“Tad kāpēc tu raudi, dārgā?”

Viņa atbildēja: “Es māju ar savu karodziņu. Es redzēju karali. Bet es esmu tāda maziņa, ka karalis neieraudzīja mani.”

“Taču ar Kristu ir pavisam citādi. Nav svarīgi, cik tu esi mazs un cik nenozīmīgs tu jūties, Viņš redz katru tavu kustību.

Šī nelielā vieta no Svētajiem Rakstiem “Ko jūs domājat par Kristu?”, savukārt, prasa lēmumu no mums. No šī lēmuma daudz kas ir atkarīgs. No tā var būt atkarīga tava fiziskā izdziedināšana. Tavs priekšstats par Kristu var noteikt, piecelsies tu vai nē no invalidu ratiņiem vai no slimības gultas. Daudziem no jums tas var nozīmēt dzīvības un nāves jautājuma atrisināšanu. Mans grēcīgais draugs, tas noteiks, kur tu pavadīsi mūžību. Ko jūs domājat par Kristu?

Un nav nozīmes, cik daudz es uzsvēršu tā svarīgumu, bet tev nebūs nekāda labuma, kamēr tu pats to nepieņemsi. To tev neiedos ne organizācija, ne konfesija, ne tētis un ne mamma. Tas tiek dots tikai pēc ticības, pēc tavas personīgās ticības.

Kādas ir jūsu domas par Kristu? Kā tu domā, Kas Viņš tāds ir? Tu skaties uz viņu kā uz labu cilvēku, kurš nomira pirms deviņpadsmit gadsimtiem? Tu domā, ka Viņš vienkārši ir vēl viens Muhameds vai Buda, vai kaut kāds dižs filozofs, skolotājs, pravietis vai dzejnieks? Vai tu tici, ka Viņš ir bezgrēcīgs dzīvā Dieva Dēls, augšāmcelies no mirušajiem un klātesošs šeit, lai atbildētu uz jūsu sirds vēlmēm?

Uzrakstītais Dieva Vārds nes mums Viņa vēstījumu. Iegaumējiet: “Ka nav palicis nepiepildīts neviens pats no visiem tiem labajiem vārdiem, kādus Jūsu Dievs tas Kungs ir teicis...” (Jozuas 23:14). Tā ir grēka piedošana. Tā ir izdziedināšana no slimībām. Tas ir līdzeklis pret nogurumu. Ak, Viņā ir viss, kas mums ir vajadzīgs mūsu dzīvē šeit un viss, kas mums ir vajadzīgs nākotnē.

Piedošana nav piedošana, kamēr tā netiek pieņemta kā tāda. Reiz es lasīju rakstu par kādu notikumu, kas notika

pirms daudziem gadiem citā valstī. Viens noziedznieks tika notiesāts uz nāvi. Kāds līdzjūtīgs cilvēks lūdza valdnieku, lai viņam piedotu, saglabātu viņam dzīvību un dotu viņam iespēju būt derīgam sabiedrībai. Kad notiesātajam pasniedza rīkojumu par piedošanu, kuru bija parakstījis valdnieks, viņš atteicās to pieņemt. Tas būtu nozīmējis piedošanu, ja viņš būtu vēlējis pieņemt to, bet viņš tam nenoticēja. Nepieņemot piedošanu, viņam nācās samaksāt ar savu dzīvību, un nākamajā rītā viņu nošāva.

Rīkojumu par piedošanu atdeva atpakaļ valdniekam. Viņš piedeva vainīgajam, taču tas nomira par savu grēku. Tas bija iesniegts tiesas priekšā tajā valstī, kur bija pasludināts, ka piedošana nav piedošana, ja tā netiek pieņemta. Glābšana caur Jēzu Kristu nav Glābšana, ja Tā netiek pieņemta. Ak, ja vien šī pasaule tikai paskatītos uz dižajiem Dieva solījumiem un noticētu tiem. "No visiem labajiem Viņa solījumiem neviena vārds nav palicis nepiepildīts." (1.Ķēniņu 8:56). Tā ir Dieva piedošana cilvēcisķajai rasei.

"Ko jūs domājat par Kristu?" Šis senais jautājums gadsimtu gaitā radās cilvēku prātos. Šodien pat dažas protestantisma draudzes tic un māca, ka Viņš bija tikai pravietis, bet nevis caur nevainīgu dzimšanu dzimis Dieva Dēls. Taču tas izjauc kristietības pamatu. Vai nu Viņš bija Dieva Dēls caur nevainīgu dzimšanu, vai nu Viņa Asinis neatšķirās no manām vai jūsu asinīm. Seksam ar to nav nekāda sakara. Visvarenais Dievs apēnoja jaunavu Mariju, un viņa dzemdēja Delu, Jēzu Kristu, ar Svētā Gara spēku radās asins šūniņa jaunavas klēpī, kura nebija iepazinusi vīru (Mt 1:18). Mana ticība balstās tikai uz šīm svētajām, laulību nepārkāptajām Asinīm, un ne uz ko citu, jo manu grēku piedošana tajā, ka "Nav pestīšanas nevienā citā" (Ap.d. 4:12). Es patiesi ticu, ka tās bija Dieva Asinis.

Pievērsīsimies dažiem lieciniekiem un paskatīsimies, ko viņi varētu pateikt par Jēzu. Kā būtu, ja mēs pajautātu Jūdām Iskariotam, kurš nodeva Viņu. No viena vienīga viņa vārda jau drebuli pārņem. Kaut gan vārds Jūda nav nemaz tik slikts. Iespējams, līdz tam laikam daudzus ebreju zēnus sauca par Jūdu. Vārds ir cēlies no Jūdu cilts. Taču tas, ko izdarīja Jūda, liek cilvēkiem vairīties no šī vārda. Kāpēc vārds Jēzus ir tik svēts? Daudzus zēnus sauca vārdā Jēzus. Bet Kas ir Jēzus un ko Viņš ir izdarījis, – lūk, kāpēc šis vārds ir tik cieņas pilns, ka šī svētītā, svētā Vārda priekšā locīsies jebkurš celis (Fil 2:10). Tas ir, ne tik daudz tas, kāds tev ir vārds, bet ko tu dari ar šo vārdu.

Iedomāsimies, ka mēs varētu nolaisties pazudušo un notiesāto cilvēku vietās, iedomāsimies, ka varētu nokāpt mocību vietā, kuru sauc par elli, un varētu tagad šurp izsaukt šo maldinošo Jūdas Iskariota garu. Pajautātu viņam: "Jūda, ko tu domā par Kristu? Kā dēls Viņš ir?"

Varu iedomāties, kā mēs izdzirdētu sudraba monētu skanēšanu, kuras viņš nometa zemē un iekliedzās: “Es nodevu nevainīgās Asinis.”

Kā būtu, ja mēs varētu doties uz pazudušo izvirtušajām vietām un izsauktu to romiešu karavīru, kurš paņēma šķēpu un ietrieca Viņa svētajā ķermenī? Teiktu: “Ko tu domā par Kristu? Kā dēls Viņš ir?”

Es dzirdu, kā viņš saka: “Viņš patiesi ir Dieva Dēls.”

Pieņemsim, ka mēs atrastu Pilātu, šo slaveno romiešu valdnieku. Jūs atceraties Poncija Pilātu, pie kura tajā vēsturiskajā rītā atveda Kristu. Mīrkli paskatīsimies uz viņu. Lūk, viņš sēdēja tiesneša vietā, varbūt mazliet dusmīgs, ka viņu tik agri piecēla, lai pieņemtu lēmumu par šo galilieti Jēzu Kristu. Mans brāli, māsa, Kristus stāv tavā priekšā, un tev ir jāpieņem lēmums. Ko tu domā par Viņu? Tavas darbības runā skaļāk par taviem vārdiem.

Tur Pilāta priekšā stāvēja Debesu Ķēniņš, ērkšķu kronis bija Viņam galvā un Viņa rokas bija sasietas aizmugurē. Pilāts vērīgi paskatījās uz Viņu un jautāja Jēzum: “Vai nedzirdi, cik smagi tie liecina pret Tevi?” (Mt 27:13). Kad Jēzus neatbildēja viņam ne vārda, varu iedomāties, kā Pilāts teica: “Nu ko, Viņš nobijās, ka stāv manā priekšā, Romas valdnieka priekšā.”

Pēkšņi lieliem aulekšiem iedrāžas jātnieks uz zirga. Karavīrs, turot rokā papīra lapiņu, nolec no segliem. Sardze atpazina viņa sargu un ielaida dārzā. Es it kā redzu, kā viņš ātri pienāk pie Pilāta, paklanās un saka: “Jūsu augstība kungs, man ir vēstule no jūsu sievas. Viņa teica steidzīgi nogādāt to jums. Lūk, kāpēc es iedrāzos.”

Es iedomājos, kā Pilāts atver šo vēstuli. Viņš lasa, es sekoju viņa acīm. Viņa skatiens sastingst. Viņš atskatās uz Jēzu, pēc tam atkal skatās vēstulē. Viņa uzacis saraucās, viņa seja un lūpas nobāl. Ko tik svarīgu viņam šajā vēstulē uzrakstījusi viņa sieva, pagāne? Palūkosimies pār viņa plecu un izlasīsim, kas tur ir. “Mans dārgais vīrs, nedari neko Tam Taisnajam Cilvēkam, tāpēc ka es sapņi daudz cietu Viņa dēļ” (Mt 27:19).

Pilāts varēja Viņu atbrīvot. Apskautu Viņu un teiktu: “Jēzu Kristu, es noliecu galvu Tavā priekšā. Es atzīstu, ka Tu – Dieva Dēls, un gribu pieņemt Tevi kā savu Glābēju.” Bet tā vietā viņš mēģināja taisnoties, kā to šodien dara daudzi grēcinieki. Viņš paņēma mazliet ūdens un nomazgāja rokas. Iespējams, ka viņš teica: “Es nepieņemšu Viņu, taču es Viņu arī nenoliedzu.”

Vai viņš nomazgāja savas rokas? Nē, un jūs arī nenomazgāsi savas rokas. Ne tavs vārds, iekļauts draudzes sarakstā, un nekas cits nenomazgās Jēzus Kristus Asinis no cilvēka rokām, kurš izdzirdēja Labo Vēsti un noliedza to.

Kristus stāv tavā priekšā. Tev ir jāizvēlas. Dievs liek tev izvēlēties. Vai nu tu pieņem Viņu, vai nu noliedz Viņu. Viņš ir tavās rokās. Pieņem savu lēmumu!

Saskaņā ar vēsturi, vēlāk Pilātu nogāza un izsūtīja trimdā. Nostāsts vēsta, ka viņš zaudēja prātu un veselām stundām stāvēja, berzējot savas rokas, it kā mazgājot tās no Dieva Dēla Asinīm. Un beidzot viņš izdarīja pašnāvību – noslicinājās baseinā.

Bet pieļausim, ka mēs varētu izsaukt Pilātu un teikt viņam: “Pilāt, jau gandrīz divi tūkstoši gadu, kopš tu esi miris. Es gribu tev uzdot jautājumu, lai mēs šodien izdzirdētu atbildi. Ko tu domā par Kristu? Kāds ir tavs viedoklis par Viņu?”

Nav šaubu, ka mēs izdzirdētu to viņa veltīgo kļiedzienu, kurš atbalsojās cauri gadsimtiem: “Es esmu nevainīgs Ņī Taisnā Cilvēka Asinīs. Skatieties!”

Mēs dzirdējām dažu cilvēku vārdus, kuri noraida Viņu, kurus var uzskatīt par Viņa ienaidniekiem. Paskatīsimies, ko teiks Viņa draugi.

Pieņemsim, ka tagad mūsu priekšā nostātos tie trīs ebreju puīši. “Ak, Dieva milētie draugi, ko jūs domājat par Kristu? Jūs dzīvojāt daudzus gadsimtus pirms tā, kā Viņš ieradās mēsā.”

Šķiet, it kā dzirdi, kā Sadrahs saka: “Es teikšu mūsu visu triju vārdā. Mēs esam nešķirami. Mēs esam vienoti cerībā, mīlestībā un mācībā. Tajā drūmajā ritā mūs iemeta uguns krāsni, kas bija septiņas reizes stiprāk sakarsēta nekā parasti. Bet tur, ugunī, mēs nesajutām karstumu. Pat mati neapsvila! Patiešām, tur nebija nelaimes, tāpēc ka mūsu vidū bija Pats Dieva Dēls. Lūk, ko mēs domājam par Viņu.”

“Ecēhiel, tu esi Dieva pravietis. Ko tu domā par Kristu? Kā Dēls Viņš ir?”

“Reiz,” teica Ecēhiēls, “kad Dieva Gars bija uz manis, es palūkojos debesīs. Es ieraudzīju Viņa atnākšanu. Mākoņi bija kā pišļi zem Viņa kājām. Es ieraudzīju riteni, kurš griezās ritenī gaisā. Viņš ir Tas, Kurš apslacis tevi ar tīru ūdeni, un tu būsi tīrs. Viņš ir Tas, Kurš ieliks tevi jaunu sirdi un jaunu garu.”

“Daniēl, tu apliecināsi?”

“Protams, apliecināšu,” viņš atbild. “Visdziļākos noslēpumus Dievs atklāja man vizijās. Kādā no šīm vizijām es redzēju Cilvēka Dēlam Līdzīgo, nākošu debess padebešos. Viņam tika dota valdīšana un slava, un valstība, ka visi cilvēki, tautas un valodas kalpos Viņam. Viņa Valdīšana būs mūžīga un nepārejoša, un Viņa valstība netiks izpostīta. Lai mūžīgi svētīts ir Jēzus Vārds; Gudriba un spēks – tas ir Viņa.”

Pajautāsim Pēterim. Viņš bija ar Jēzu Viņa kalpošanas laikā uz zemes. Viņš redzēja Jēzus veiktos brīnumus. Viņš redzēja, kādu dzīvi Viņš dzīvoja. Un, ja Pēteris varētu šodien atbildēt uz mūsu jautājumu, bez šaubām, viņš atkal apstiprinātu savu apgalvojumu: "Jēzus ir Kristus, dzīvā Dieva Dēls."

Tagad pajautāsim Jēzus mātei. Viņa mātei tiešām jāzina, kā Dēls Viņš ir. "Marija, tu apliecināsi, Kas ir Jēzus?"

"Protams, apliecināšu," godbijīgi atbild viņa.

"Marija, tu esi Viņa māte. Deviņus mēnešus tu nēsāji Viņu zem sirds. Ko tu domā par Kristu? Kā dēls Viņš ir?"

"Es nebiju iepazinusi vīru," viņa apstiprina, "bet vienreiz dižais eņģelis Gabriēls tika atsūtīts pie manis no Dieva. Viņš teica: 'Ieņemsi klēpī un dzemdēsi Dēlu, un dosi Viņam vārdu Jēzus. Viņš būs dižs un tiks saukts par Visaugstākā Dēlu; Svētais Gars nāks pār tevi, un Visaugstākā spēks apēnos tevi; tāpēc arī dzemdētais svētais tiks saukts par Dieva Dēlu.'"

Un pēdējais izšķirošais vārds visu ļaužu, visu tautu, debess un zemes priekšā ir Dieva atbilde. Paskatīsimies, ko Viņš saka par Jēzu! Reiz Apskaidrošanās kalnā no debesīm nonāca dižs mākonis un apēnoja Jēzu un trīs Viņa mācekļus. Jēzus seja staroja kā saule, un Viņa apģērbs bija balts kā gaisma. Dievs sāka runāt no mākoņa un teica: "Šis ir Mans iemilētais Dēls, pie kura mans labais prāts. To jums būs klausīt." (Mt 17:5). Tas ir Dieva paša Vārds. Tas visu izšķir reizi par visām reizēm.

Taču, lai iekļautu dažu mūsu dienās un mūsu laikmetā dzīvojošo liecību, pajautāsim viņiem.

Palūgsim dzejniekam atbildēt uz mūsu jautājumu. Edijs Peronets tika noraidīts kopā ar saviem darbiem, taču viņš milēja Kungu. Viņš nekērās pie miesas varas, bet gāja pie Dieva, kurš atbild uz lūgšanu. Reiz viņš sēdēja vientulībā, un Svētā Gara iedvesmā Edijs Peronets paņēma pildspalvu un uzrakstīja šo svinīgo dziesmu: "Godiniet, eņģeļi un cilvēki, Kristu, visa Ķēniņu; Lai Viņam kroni nes, Visi kronējiet Viņu!"

Un pēc tam vēl Viljams Koupers, kurš liecināja par Kristu nemirstīgas dziesmas vārdos: "Kristus Svētajā Asinī Dievs atklāja dzīvības avotu; un visi, kurus Kristus apmazgāja, atrada dvēselei mieru. Kad beigšu es savu ceļu un ķermenis apgulsies pišļos, kā Tu atradi un izglābi mani - dziedāšu Debesīs."

Aklo Fanniju Krosbiju kritizēja un visu dzīvi smējās par viņu, tāpēc ka viņa nerakstīja pasaulīgas dziesmas. Griežīsimies pie viņas un uzzināsim, ko viņai nozīmē Kristus. "Fannij Krosbij, ko tu domā par Kristu? Kas Viņš tev ir?"

Man šķiet, ka es dzirdu viņas balsi: "Nepaej man garām, Ak Pestītājs, Garu neapēnojot; Dzirdot ļaudis, lūgšanu

pārņemtus, Nepaej man garām. Tu esi mana mierinājuma Avots, Man esi dargāks par dzīvību. Kas ir man blakus šajā pasaulē, ja ne Tu? Un kas Debesīs, ja ne Tu?"

Vilbers Čepmens savos vārdos izteica to, ko viņš domāja par Kristu: "Dzīvojot Viņš milēja mani; mirstot Viņš izglāba mani; Apbedīšanā aiznesa visus manus grēkus prom; Augšāmcelšanā Viņš attaisnoja uz visiem laikiem; reiz Viņš atnāks. Ak! Pienāks tā slavas pilnā diena!"

William Branham, ko tu domā par Kristu? Kāds ir tavs uzskats par Viņu? Ak, ja es mācētu runāt desmit miljonu valodās, es nekad nevarētu izteikt savas domas par Viņu. Es esmu nācis no grēcīgas ģimenes. Reiz es gulēju gultā un miru nost, ārsti izmeklēja mani un pateica, ka man ir atlicis dzīvot trīs minūtes. Bet pēkšņi es Kādu satiku savā ceļā. Tas bija svētitais Dieva Dēls, Kurš izglāba mani no grēka un izdziedināja mani un manas aklās acis, un aizsūtīja mani sprediķot Labo Vēsti. Ak, kā es milu Viņu; kā es dievinu Viņu! Es vienkārši nespētu izteikt to, ko es domāju par Viņu.

Ko jūs domājat par Kristu?

What Think Ye Of Christ?, an extract from "A Prophet Brings His Message"
written by Julius Stadsklev.

Šis ir latviešu tulkojums – fragments no grāmatas "PRAVIETIS IZKLĀSTA SAVU VĒSTĪJUMU", kuru redaktejis *Julius Stadsklev*. Atkārtots izdevums 2009 gada.

LATVIAN

©1999 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org